

„Radiodifuzija je opšti pojam za radio i televiziju kao elektronske medije masovne komunikacije, koja se ostvaruje posredstvom analognog ili digitalnog prenosa teksta, govora, zvuka, nepokretnih i pokretnih slika u vidu programskih sadržaja namenjenih najširoj javnosti putem radio talasa ili kablovskih distributivnih sistema do odgovarajućih prijemnih uređaja“.

Mada je pojam radiodifuzije veoma širok i prekično znači svako odašiljanje radio signala, danas se sve češće koristi kao termin za oblast emitovanja tj. transmisije radio i televizijskog signala. Radiodifuzija televizijskog programa je posljednjih godina pojavom digitalne televizije u izrazitoj ekspanziji. No bez obzira da li je signal digitalan ili analogan emitovanje se vrši na tri načina: zemaljskim, satelitskim i kablovskim putem.

Emitovanje zemaljskim predajnicima i relejima obavlja se gradnjom posebne mreže emisionih stubova.

“Predajnici i releji čine emisionu mrežu koja je u stanju da pokrije najmanje 90% teritorije svake države.

Stubovi se podižu na posebno odabranim lokacijama koje su dovoljno udaljene od stambenih zgrada i nalaze se obično na planinama sa kojih emitovani signali mogu da putuju bez fizičkih prepreka do releja i prijemnih antena. Stubovi, pa samim tim i predajnici postavljaju se u skladu sa prostornim planom svake zemlje, a postavljanje predajnika na stambene zgrade zabranjeno je po ekološkim standardima čitave zapadne Evrope. Zbog potrebe stalnog održavanja i otklanjanja eventualnih kvarova stubovi sa predajnicima moraju biti pristupačni i do njih treba da vodi asfaltni put koji se zimi čisti.

Zato gradnja ovakve infrastrukturne mreže uopšte nije jeftina. U najvećem broju zemalja emisiona tehnika se zato privatizuje. Privatne kompanije se razvijaju i internacionalizuju pružajući tako usluge radiotelevizijskog emitovanja bez obzira na državne granice. Usluge emitovanja zakupljuju TV prikazivači (broadcasters) što im omogućava da svoje programe plasiraju na široko i otvoreno evropsko i svjetsko tržište”.

Radiodifuzija, koja obično podrazumjeva emitovanje radio i televizijskog programa, u svim razvijenim državama smatra se strateški važnom oblašću, a reguliše se telekomunikacionom, medijskom i tržišnom politikom. Strategiju razvoja iz sve tri oblasti predlažu posebni državni specijalizovani instituti za tržište, medije, televiziju i telekomunikacije. Usvajaju je i sprovode je resorna ministarstva.

2. RADIODIFUZNE USTANOVE

Radiodifuzna organizacija, ustanova ili emiter predstavlja fizičko ili pravno lice koje je registrovano za djelatnosti proizvodnje i emitovanja radio ili televizijskog programa kome je, u skladu sa zakonom, izdata dozvola za emitovanje programa.

Radiodifuzne organizacije ili proizvođači emisija su ustanove koje vrše distribuciju audio i video signala koji prenosi programe za publiku. Pod publikom možemo podrazumjevati javnost generalno ili veliku subpubliku kao što su naprimjer djeca i mladi.

reemitovanje svojih emisija žicama ili bez žica;

snimanje svojih emisija;

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com